

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De b[e]n[e]dictio[n]e effraim [et] manasse ca. cj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

discretōe vterq; sexus cepit impare egypto
Dixitq; ioseph ad oēm domū pīs sui Ibo
et nūclabo pharaoni venisse vos & viros ēē
pastores. Cūq; dixerit vobis, qd ē op̄ vīm,
dicetis. Pastores sum⁹ nos et pīs nr̄t Hec
dicer; vt habitetis seorsum ab egyptijs ē op̄
timā terra iessen, qz dēctān̄t oēs egyptiū pa
stores ouīū, qz nō comedūt eas, h̄ colunt vt
hamonē. Ingressusq; ioseph ad regē, extre
mos fīm suoz, l. sup̄mos, v. viros statuit co
rā regē, q. cū dixissent se pastores ouīū addi
derit, nō ē herba in tra chanaan, petim usq;
vt iubeas nos suos tuos esse i tra iessen nec
em̄ separāt volū. h̄ cōm pīs pūdētā fa
cere Si queris quō egyptiū tpe in op̄le abūda
bat i pascuis. Dicim⁹, qz egyptiū ē naturā ali
arū regionū cū abūndat frīgib⁹ steril ē i pa
scuis, et ecōn̄ erso Dūtlor v̄l dūtūn̄or em̄
mora flumis sup̄ terrā tpa colēdī ipedit, vel
sata extinguit, pascua aut̄ nutrit p̄ hec utro
dixit ioseph pīz ad regē, bñdixitq; regi In
q̄slusq; a rege d̄ dieb⁹ anoy suoz, ait. Dies
peregrinatiois vite mee, c. xxi. anoy sūt, par
ui et mali, nec puenerit vīc̄ ad dies patrum
meoz. Peregrinatōis dixit, qz scī vitū hāc, p
īcolatu habet. Mali dicit, qz sapiēs accusa
tor est sui, qz aut̄ dīct̄ parui, dētermīnauit dī
cens nec puenerit re. Dedit ḡ ioseph frātr̄
bus suis possessionē in optimo terre solo ra
messes. Dicit m̄ ioseph⁹ Cōcessit eis pharaon
vt i eliopolitanavībe ḥuerlarent, illīc enī
pascua pastores ei⁹ babebāt, sciens gratū ēē
egyptijs legari a se pastores & nihil qd corū
eſſer istis dedisse. Forte ad territoriū belio,
poleos spectabat terra iessen.

De datione suie annona quīntē part⁹ fru
gum instituta, Capl'm, XCIX:

Rualuit famēs
in egypto. Lūq; defecisser p̄ clū
ēptorib⁹ sustēnauit eos ioseph
āno illo p̄ ūmutatōe pecoz. Seqn̄tān̄ āno cū
iter fame perīt, emit oēz trā egypti ioseph
p̄ alimētis, & sublecit eā seruūtū pharaonis
pter trā sacerdotū quā d̄derat eis reges q̄b
statuta cibaria ex horreis publicis debebant,
& iō nō sunt cōpulsi vēdere possētōes suas.
Circa finē hō sterilitatis ait ioseph ad p̄lōs
Envos & pecora via & terra i manu pharaon
is sunt. Ecce vob redō terrā & pecora & da
bo semia, & coletis, terrā regi, quīntā prem da

bis, regi, q̄tt̄o rēliquias p̄mitto vobis in se
mentē & in cibos. Qui dīcerūt. Sal⁹ n̄fā in
manu tua est. Exūc vīs nūc quīntā p̄s sol
ut̄fregib⁹ egypti. Et factū est q̄sī in legē.

De iuramēto qd fecit ioseph pī, La. C.

Sabitauit ergo is

b rael s̄ fra egypti auctūlq; ē nūmis
& virūt i ea, xvij. anis, factūs sunt
dīles sul, c. xlviij. anor. Lūq; videret dīc obit⁹
sūi iminere, vocauit ioseph & fecit vt poncre
manū sub femore suo & iuraret, i. p̄ circūcīsso
nis scītātē iurauit. B̄ fīm iudeos, v̄l p̄ chīz q̄
sepeliret eū i sepulcro maloz suoz qd abraa
mū dī, & iter serēdo dīxit, v̄bī mortua fūstra
chel q̄sī se excusans q̄ n̄ sepelierat eā v̄bī ipē
volebat sepeliri. Cura fuit scītis sepeliri i ter
ra q̄ scīebāt chīz resurrectuz, vt cū eo resur
geret. Distat eī abraam sū a caluaria fere, xiiij.
milliarib⁹. Cūq; iurasset ioseph, quersus iura
el ad lectuli caput qd erat ad orītē adorauit
deū. Quidā codices h̄nt adorauit sup̄ caput
v̄ge eius, vel i capite v̄rgē sue, & v̄trūq; stare
pōt. Potuit eī senex h̄z v̄rgā vt in hac eta
te fieri solet & inīq; sup̄ eā adorauit, v̄l scēpt̄z
quod gerebat ioseph suscepit donec iurasset.
Cūq; iurasset inīq; sup̄ cacumē nōdū reddite
v̄rgē adorauit deū. Nō em̄ credendū, est dī
cēntib⁹ q̄ adorauerit scēpt̄u ioseph.

De bñdictō effratim & manasse, Ca. CL.

Zerum nūncias

tū est ioseph q̄ egrotaret p̄ el⁹
assūptisq; duobus filiis p̄p̄xit
Audīs senet venisse filiū p̄fortat⁹ & sedīt i
lecto, vīdēsq; iacob ioseph⁹ & ei⁹ duos filios
ait. Qui sunt isti. Clare em̄ vīdere nō poterat
Et ait ioseph. Isti sūt filiū mei q̄s dedit mihi
de⁹ i loco isto. Et ait iacob. Isti duo mei cīt.
Sic nūbē & symē d̄putabūs misbū. q̄sī tri
bū facit Reliq̄ q̄sī ge
nuēs noīe frātr̄ suoz Quilibz filiōz iacob
vocabunt i possessionē p̄ter ioseph fec̄ tribū
nibus suis, i. nō faciet cui⁹ loco duo el⁹ fili⁹
trib⁹, h̄z p̄tēti erūt pōt duas trib⁹ fecerūt, h̄z
sessiōib⁹ suis. Ut alīs trib⁹ leui raro nūnerat
ter. Noīe frātr̄ suoz
vocabunt, i. annūerabūt tribubo frātr̄ suoz
rū ita q̄ qdā manasse, qdā effratim Ap̄plicuit
aut̄ ioseph manassen ad dexterā pīs, & effra
im ad sinistrā adorans & petens q̄ bñdiceret

Libri Genesis

clis Jacobo in spū cācellauit manū, minori
de trā supponēt. Qd̄ ioseph gūiter accepit
et ait. Nō ita quēt p̄t. Alter em̄ est p̄moge-
nūt. Et ille S̄cio fili mī scio, et ille quidē erit
i p̄los, s̄m̄or major erit, et semē ei⁹ crescat i
gētes. Hoc ipletū ē i seroboā, q̄ p̄m⁹ impa-
uit decē tribūbū, et fuit effraita. Et ait ad ef-
fraim. In te bñdicēt isrl̄, et dices in puerbū.
Facies tibi deus sicut effraim et manasse. Et
ad ambos ait. Dē patrū n̄rōz bñdicat pue-
r̄ istis, et innoceſ nomē meū sup̄ eos. noīa
abraā et ysaac, et crescant in multitudinē sup-
terrā. Et ait ad ioseph. Dē reduceſ vos i ter-
rā veltrā, do tibi p̄ter fratres tuos sibim̄az
quā tuli i gladio et arcu meo d̄ manu amor-
rei. Sane emerat eā, et agnis a rege emor, et
cuz, p̄ nece sibim̄az debuerat auferri sibi;
potestatiue semp̄ eā obtinuit.

De bñdicōib⁹ duodeci tribūnū. Ca. CIII.

Diuocanit au-

c̄ tē iacob filios suos et ait ill. Lō
gregam̄i
vt anūctez yob q̄ fuſ. Nō q̄ oīb⁹ bñdixez
tura ſt̄ i dieb⁹ noniſl̄ rūt, q̄o p̄t̄ i ruben, s̄
mis. Ad l̄faz d̄ dñi q̄ oīb⁹ p̄phetauit,
ſiōe tre et d̄ ſtatu tr̄z
buuum futuro p̄phetauit, apertissime vero de
vtrōq̄ christi aduentu.

De ruben.

Lap̄m. CIII.

Iben priogeni

r̄ e me⁹ fortitudo mea, i. quē genui
i cratē ro.
busta. p̄ncipii dolor⁹
mei, i. ſolitudinis mee
circa meos filios vñ
alij hñt caplm̄ liber⁹
meis Prior in donis
major i impio, ſupple
effe debueras. Efful⁹
es ſic aq̄. i. in vñlē libi
dinē. Nō crescas, q̄
ascēdiſti cubile patris
tui. Vel ſta diſtingue
Efful⁹ es ſic aq̄. i. cre
ſcas q̄ ascēdiſti cubile
le p̄ris tui, achi dicer⁹
Lege p̄mogeniture
honor tibi p̄ alij de
bebat et duplicitas in

Hiero. in libro. j. he
braicar̄ q̄ſtione ge-
neſ. cap. cc. vii. ſic dñs
cit. In hebreo ſcribit
'Rubē p̄moge, me-
for. m., et cap. in li. m.,
maior ad portadū et
maior robore efful⁹
es ſic aq̄, ne adiūciat
ascēdiſti cubile p̄ris
tui, et otiamiaſt ſtra-
tū laſcētu. Et autē
ſent⁹ h. Tu es p̄mo
genit⁹ me⁹ maior illi
ber⁹, et obvebas ſurta
ordinē nativitatis et
hereditatis q̄ p̄moge

poſſeſſiōe, s̄ sufficiat
tibi p̄ crime tuo parē
et ceter⁹. Nō ḡ ſuper
cresces ſicut aq̄ bulli
ens ſupegradiſ v̄lſic
fluui⁹ inundans,

n̄t̄ ſure debebat ſas-
cerdotū accipe et re-
gnūb⁹ eti⁹ portando
onere et p̄nālido ro-
bore mōſtrā. Verū
q̄ peccasti, et velut a
qua q̄ vafculo nō te

neſ voluntatē effuſus es ipſtu. idcirco preci-

pio tibi ut ultra nō pecces, ſi q̄ in fratrū nu-

mero penā et p̄cō luens, q̄ p̄mogeniti or-

dinem pdidisti.

De ſimeone et leui

Caplin. CIII.

Imeon et leui

s̄ rata iniqtat⁹, q̄ i furore ſuo occi-
derūt viros, i. ichimitas, et fodēt
murū in volūtate ſua. Hic ap̄t q̄ ſu volūta
te ſuā factū fuli ſtnd. Alij habēt ſubneruas
uerū tauz, qđ qđā de filio regi q̄ rapuerat
dñi ſtelligit, qđā d̄ chro, qđā d̄ tau ſi p̄ſt⁹
p̄ ſylepſim dic̄um putat. In p̄ſilio coꝝnō
veiat aia mea, h plane d̄ chroſto. De ſimeo et
ſcribe, de leui ſacerdotes, q̄z p̄ſilio chroſt⁹ oc-
ciſus ē. Diuidā eos in iacob, et diſpda i isrl̄.
Ad l̄faz leui ſortē nō habuit i tra, s̄ admixt⁹
alijs vicosulos habuit ad alēda pecora. Sime
on ſilr̄ q̄ modic⁹ erat ſortē non habuit, s̄ re-
ceptus eſt in ſortem inde.

De iuda.

Capitulum. CV.

Equitur de iu-

s̄ da vbi p̄phetat d̄ reḡ futuro i in-
da et plane de chro. Iuda te lau-
dabit frēs tui. Hic factū ē quā
do alijs hesitantib⁹ p̄m⁹ p̄ moyſen iſraue
mare rubrū, vbi et regnū p̄merū. Man⁹ tua
in ceruicib⁹ inimicor⁹ tuor⁹, et adozabūt te ſi-
li p̄t̄ ſt̄ tui. Hic notat regē futur⁹. Latul⁹ leo
nis iudas, h de capite regni. David em̄ mi-
num ſt̄m elect⁹ ē i regē. Ad p̄dā fili mī aſceſ-
diſti, q̄ p̄mo dauid plim̄ os hostes habuit.
Req̄esces accubuſſi ut leo et q̄ſi leena, q̄ p̄
ea i pace reguit et maxie tūmebaſ. Quis ſuſci-
tabūt eū ad p̄bandū, q̄d, ſpūs ſol⁹ q̄ direci⁹
ē i dauid. Ull̄ d̄ ſuccellioſe ſalomōis dīci pōt
nō auferet ſceptru, i. rex d̄ iuda et dux d̄ femo-
rib⁹ el⁹ donec veiat q̄ mittēd⁹ ea p̄t̄. ſc̄ chis
Uſq̄ ad traſligratiōz babylōis, p̄t̄, ſuſtre-
ges d̄ iuda, exiūt duces vſq̄ ad hircanū. Et
ſtrep̄ ſuſt̄ reges circa tpa chri, et defecet viri
q̄ et regiſt̄ herodes alienigēa, et ip̄e erit expe-

e

